

Rakvický zpravodaj

č. 4 / 1995

vydává obecní rada v Rakvicích

Rakvičané na slovíčko . . .

Konec letošního roku je spojen s několika výročími nebo událostmi. Začíná běžet sedmý rok našeho nového státního uspořádání, rozbíhá se příprava voleb do poslanecké sněmovny a senátu ČR, začíná druhý rok práce zastupitelstva obce a konečně začíná šestý rok soukromého podnikání.

Je tu tedy dostatek podnětů k zamyšlení se nad tím, jak jsme si v nových podmínkách počínali, jak jsme se vypořádali s problémy a úkoly, před které jsme byli postaveni a které nás čekají. Je tu příležitost zhodnotit náš podíl na úspěších nebo prohrách, je tu příležitost, abychom si vytyčili další naše cíle, jak se postavíme k tomu, co nás čeká, nebo jak se postavíme k otázce výběru těch, kteří mají držet kormidlo státu. Je to však příležitost kriticky zhodnotit i náš podíl, podíl každého jednotlivce na dosavadní práci, ať už jako zemědělci, číjíní podnikatelé, pracovníci státních či jiných orgánů a organizací. Zhodnotíme každý z nás, jaký byl náš přínos a pomoc pro společnost. Pracovali jsme dobře, plnili jsme odpovědně své úkoly? Uvědomili jsme si změnu přístupu k práci. Uvědomili jsme si rozdíl v přístupu plnění úkolů, když jsme hlásali, že pracujeme na to, co nám patřilo všem a jaký je náš přístup k naší práci dnes, kdy pracujeme na tom co je "moje". Ukazuje se, že za těch několik málo let jsme si uvědomili, že musíme, bez ohledu na čas, pracovat tak, abychom, pokud podnikáme, dosahovali co nejlepších výsledků a jsme-li v pracovním vztahu, odpovědně plnili svoje úkoly. Dnes již je na každém z nás, na jaké úrovni budeme žít. Nemůžeme spoléhat, že to někdo za nás zajistí. Nemůžeme uplatňovat a požadovat sociální jistoty. Víc záleží jen na nás samých.

Obecní zastupitelstvo nezačalo po svém zvolení, jak se říká na zelené louce. Mohlo už navázat na výsedky a zkušenosti práce zastupitelstva z předchozího volebního období jak ve správě tak i vedení obce.

Ale i tak se nevyhnulo problémům, které muselo řešit. Přesto nelze popřít, že dosáhlo určitých výsledků, o nichž byli občané informováni ve zpravodaji nebo sami se mohli o nich přesvědčit. Chce-li však zastupitelstvo uspět v plnění úkolů, bude muset pracovat s plným úsilím, neboť je a bude stále co zlepšovat, opravovat, bude třeba usilovat o zvyšování kulturnosti obce, věnovat se ekologickým problémům, zlepšování prostředí a pod. To všechno však nelze dělat bez přímé pomoci občanů, organizací i orgánů sídlících v obci. Stále se potýkají se závažným nezájmem o věci veřejné. Chybí tu vůle pomáhat, zapojit se do veřejné práce, ale chybí i vůle hledat a najít cesty k rozvinutí společenského života v obci.

A k otázce voleb do zákonodárných sborů. Naše úsilí o zvyšování životní úrovně je nutně podmíněno vytvářením podmínek v celém státě. A tyto podmínky mohou vytvářet ti, kdo řídí stát. A kdo bude řídit stát, určíme ve volbách, které nás čekají. Je pravda, že často podléháme skepsi, nadůvěře, dovidáme-li se o podvodech, zločinné činnosti mafii a o jiných nepravostech. Ale musíme si uvědomit, že toto je průvodní jev všech demokracií světa. Ukazuje se však, že jsou postupně zlé činy odhalovány a trestány. Boží mlýny tedy melou, i když zdánlivě pomalu. Je však na nás, abychom rozpoznali i v politice a mezi politiky plevy od zrní a abychom si ve volbách vybrali ty dobré, ty, kteří buď již ukázali nebo ukáží, že umí, že to myslí dobře, že umí řešit problémy tak, aby nám všem vytvořili podmínky a předpoklady pro to, abychom mohli zdárně pracovat a vlastní pílí si zvyšovat životní úroveň.

redakční rada

O B E C D N E S

Blížící se konec roku je vždy obdobím kohlédnutí, porovnání původních záměrů a praktickou realizací. Jaký byl tedy letošní rok v naší obci.

V oblasti výstavby došlo při realizaci akcí ke změnám. S novou vozovkou "Na řádku" bylo navíc, z důvodu velkého zájmu rekreatantů a koupání v "Šutráku", zbudováno parkoviště. Navíc zde bylo zbudováno sociální zařízení. V současné době zde zřizuje p. Minařík objekt občerstvení. Po dohodě s Ekoingstavem bude letos ukončeno skládkování stav. materiálu podél rybníka. Pro příští léto by tedy měly být pro rekreaci u "Šutráka" slušné podmínky.

Na akci kanalizace a vozovka "U Luže" bylo nutné provést navíc rekonstrukci rozvodu vody a proti původnímu projektu byla navíc prodloužena dlážděná komunikace přímo kolem "Luže".

Při budování vozovky "U měšťanky" bylo provedeno prodloužení kanalizace v ulici Horní pro napojení této ulice v příštím roce. Navíc bylo rekonstruováno parkoviště a prostor pro jízdní kola u školy. V dolní části pod školou bude kanalizace napojena na stoku, která bude zhotovena do konce března 1996.

Vozovky dlážděné zámkovou dlažbou v ulicích Krátká, U Luže a U měšťanky, způsob a kvalita provedení, jsou často předmětem zájmu návštěvníků obce.

V celé obci byly provedeny opravy překopů místních vozovek. Pro provedení jakéhokoliv překopu musí být vydáno stavební povolení a doporučuji občanům, aby v případě provádění těchto prací zadali uvedení vozovky do původního stavu odborné firmě.

Na bytovce č. 578 v Nádražní ul. byla letos provedena kompletní GO instalace vody, odpadů včetně napojení na kanalizaci. Současně byla provedena oprava střechy. Plánovaná rekonstrukce kotelny na ZŠ byla rovněž provedena.

V letošním roce nebyla realizována oprava budovy obecního úřadu, a to z několika důvodů. Předpokládaná rekonstrukce neřešila bezbariérový přístup, SPT Telecom plánuje při budování nové telefonní sítě v roce 1997 zbudování nové digitální ústředny v jiné lokalitě v obci (horní konec). Pošta v Rakvicích potřebujeme pro rozšíření služby další prostory a dále budova dolní školy přímo nabízí nevyužitá prostory. Z těchto důvodů bylo v letošním roce provedeno pouze svedení dešťových a odpadních vod z OÚ, pošty a staré školy do kanalizace pro zamezení dalšího podmačení těchto budov. V příštím roce bude zpracován projekt na jejich rekonstrukci.

V současné době je v oblasti výstavby největším problémem v obci stav čistíčky odpadních vod. Po roce zkušebního provozu a jeho vyhodnocení vyplývá, že ČOV je hydraulicky vytížena na 46%. Látkově je však ČOV již v současné době přetížena. Příčin špatného stavu je několik. Ze strany producentů OV dochází k vypouštění látek, které do kanalizace absolutně nepatří, a to zejména vinné kvasnice a výplachy ze sudů, močůvka, přečerpávané odpady ze žump. Dochází také k zahřívání org. látek v zanešené kanalizaci s následným vypláchnutím při dešti. Není dobudována dešťová zdrž a přepad z dešťové zdrže do ČOV. Na kanalizaci je podle evidence v současné době napojeno 194 nemovitostí. Pokud tedy nedojde ke zlepšení stavu v normálním provozu, nebude možno připojit další kanalizace. Se zástupcem provozovatele ČOV a.s. VaK Břeclav byl dohodnut postup opatření pro zlepšení stavu ČOV.

VaK Břeclav a.s. provede vyčištění celé stávající kanalizační sítě v obci. Následně provede kamerou

podrobnou revizi stavu včetně revize napojení producentů odpadů. Obec zajistí urychlené dokončení dešťové zdrže a přepadu na ČOV. Upozorňuji tímto občany z těchto částí obce, kde je již kanalizace zbudována, že porušením kázně při vypouštění OV blokují další výstavbu v obci.

Pro akce na příští rok jsou připraveny projekty kanalizace "Horní", "Nakopcech", "Nádražní-1. část" (mezi Novou a Zahradní). Dále je připraven projekt parkoviště u hřbitova. Je zadán projekt kanalizace a vozovky "Ulička I". Po odkoupení pozemku bude zhotoven chodník mezi ul. Dolní a Zahradní.

V oblasti přírody a životního prostředí bylo v letošním roce hlavní akcí zahájení provozu kontejnerové skládky TDO. Provoz až na drobné nedostatky ukazuje své výhody - centralizace odpadů do jednoho místa, přehledná organizace odvozu, dodržení hygienických předpisů. Žel, jsou mezi námi stále občané, kterým je okolí lhostejné a místy svým bezohledným chováním dávají najevo své představy o demokracii. Téměř denně se na různých místech objevují vyhozené pytle odpadu a je smutné, když se tento odpad objeví za obcí dokonce ve vodě.

Z těchto důvodů a současně v návaznosti na připravovaný zákon o odpadech, bude od počátku příštího roku evidována likvidace odpadu každé jednotlivé domácnosti v obci.

V letošním roce byla zahájena postupná realizace obnovy prvku územního systému ekologické stability. Na podzim byla provedena údržba porostu mladé výsadby lesa v "Podoxu" s provedením ochranného nátěru proti okusu zvěří. Pracovníci Lesů ČR nabídli pomoc se zajištěním smluvního partnera pro provádění údržby obecního lesa. Dosavadní nabídky byly finančně náročné.

V lokalitě na jih od obce - hladová cesta, Jezera, hrázka, alej do Koze, se nachází cca 330 ks suchých topolů a celkově je zde, podle zpracovatele projektu ÚSES, nutné provést údržbové práce. Pan Bartošic, Nádražní 303 "nechtěně" vypěstoval na své zelnici 600 ks topolů, které jsou nyní zaškoleny v areálu ZD. Tyto stromky a další, připravené místními myslivci, budou použity pro obnovu přírody. Do tohoto programu se chtějí rovněž zapojit děti z naší ZŠ z klubu "Pampeliška".

V oblasti kultury a sportu se naše obec díky aktivitě jednotlivců a některých sdružení dostala v letošním roce opět do podvědomí širší veřejnosti. Úspěchy jednotlivců v chovu holubů, cyklistice, jezdeckých disciplínách jistě napomáhají propagaci obce stejně, jako činnost dětských sborů, letos umocněná zájezdními vystoupeními ve Francii. Zájmová činnost dětí byla v letošním roce rozšířena o dětský folklórní kroužek a rovněž na ZŠ vznikly při klubu "Pampeliška" různé zájmové sbory. Také místní hasičský sbor byl letos aktivní. Mimo úspěchy v hasičských soutěžích, zahájil výcvik žáků.

V minulém čísle Zpravodaje jsem slíbil podání informace o dotaci na plynofikaci domácností. Z informací podaných na setkání v Hustopečích a na Dni malých obcí v Brně vyplývá, že Rada státního fondu životního prostředí nedoporučila další proplácení individuální podpory občanům při přechodu na ekologické vytápění. Žádosti obcí byly vráceny na jednotlivé okresní úřady ke stanovení priorit a tím k rozdělení omezených fin. prostředků. Na našem okrese byly tyto prostředky přiděleny pouze třem obcím, ve kterých byla provedena plynofikace celé obce.

Vážené občane, děkuji touto formou všem, kteří v letošním roce pomáhali zvelebit naši obec. Současně přeji Vám všem o Vánocích rodinnou pohodu a v příštím roce hodně zdraví a úspěchů.
Petr Vajbar, starosta

Z obecního zastupitelstva

Obecní zastupitelstvo má za sebou více než rok práce. Je to příležitost bilancovat úspěchy či neúspěchy za toto období. To by však měli udělat občané voliči sami. Spíše bych se chtěl na práci zastupitelstva podívat pohledem jednoho z jeho členů. Podělit se o dojmy, které z práce v tomto voleném orgánu mám. Předem upozorňuji, že jde o můj subjektivní pohled.

Ihned po zvolení zastupitelstva a vlastně po celé prozatímní období mě překvapila, až na výjimky, stoprocentní účast zvolených zástupců na jednáních. Svědčí to o zodpovědném přístupu k účasti v tomto orgánu. Již méně příjemným zjištěním bylo chaotické jednání a diskuze v průběhu zasedání. Tento nešvar se pomalu daří odstraňovat. Je třeba vést jednání věcná a směřující k žádanému výsledku.

Každý člen zastupitelstva je členem některé z komisí, které při obecním úřadu pracují. Členy těchto komisí jsou i občané, nečlenové zastupitelstva. Jako člen finanční komise mohu říct, že není jednoduché komisi svolat tak, aby se jí zúčastnili všichni její členové. V ostatních komisích to je zřejmě stejné. Přesto, pokud se komise sejde a vydá nějaké doporučení, mělo by ho zastupitelstvo a starosta při svém rozhodování brát v úvahu.

Za důležité považuji také to, aby členové zastupitelstva byli včas informováni o zásadních otázkách, týkajících se obecních problémů. Na začátku volebního období bylo jednání zastupitelstva pravidelně každých čtrnáct dní. V případě potřeby i každý týden. V současné době však je svoláváno zastupitelstvo k jednání v delších časových intervalech, což podle mne není v pořádku. O všech pro obec důležitých věcech by mělo rozhodovat zastupitelstvo, a to včas a fundovaně.

Obecní zastupitelstvo má též několikrát v roce veřejné zasedání. Na veřejném zasedání by mělo zastupitelstvo obhájit svá rozhodnutí před občany a přesvědčit je o jejich správnosti. Že se to vždy nepovede je jasné. Důležité však je, aby bylo komu co zdůvodňovat. V letošním roce proběhla dvě veřejná zasedání, která se účastí občanů od sebe velmi lišila. Na jarním zasedání byla jednací místnost plná, zatímco na pozím "vyhrálo" zastupitelstvo nad občany 9 ku 7. Že by tak poklesl zájem občanů o dění v obci?

Pojal jsem tento svůj příspěvek spíše kriticky k několika problémům v práci zastupitelstva. Kritiku musíme přijmout všichni věcně a vyvodit z ní závěry. Neustále je co zlepšovat.
P. Suchánek

UPOZORNĚNÍ FINANČNÍHO ÚŘADU

Finanční úřad v Břeclavi upozorňuje poplatníky daně z nemovitostí na platnost vyhlášky Ministerstva zemědělství, kterou se mění průměrné ceny zemědělských pozemků s účinností od 1. ledna 1996. Pro katastrální území Rakvice byla stanovena cena 9,51 Kč.

Prorok 1996 již bude vyměřována daň z nemovitostí podle této vyhlášky. Poplatníci, u kterých došlo ve srovnání s předchozím obdobím ke změně okolností rozhodných pro vyměření daně, jsou povinni do 31. ledna

1996 podat nová daňová přiznání s použitím nové ceny pozemků. Tito poplatníci musí v daňových přiznáních uvést nejen nové okolnosti, ale i nemovitosti dosud daněné, včetně staveb, tak, aby v přiznání byla uvedena celá částka daně z nemovitostí.

U poplatníků, u kterých nedošlo ke změnám oproti předchozímu zdaňovacímu období, nemají povinnost podávat daňové přiznání. Přepočít daňové povinnosti provede finanční úřad.

Kam s ním ...

Vážení občané, od počátku příštího roku dochází v naší obci ke změně, týkající se likvidace domovního odpadu přechodem na třídění a současně i ke změně poplatků za odvoz a ukládání.

Celoroční poplatek činí 150 Kč na každou osobu v domácnosti. Za tento poplatek bude prováděn každých 14 dnů vývoz jedné popelnice z domácnosti, dále budou na každou domácnost vydány modré a průhledné PE pytle na odpadový papír a plasty. Odvoz tohoto odpadu bude vždy předem vyhlášen. Další pytle budou vydávány náhradou přímo při odvozu. Ve stanoveném poplatku je dále zahrnuto uložení odpadu na kontejnerové skládce, a to v objemu 6 vozíků tera během roku. Na tento vývoz budou vydány při placení poplatku kontrolní bloky.

Ostatní třídění odpadu zůstává, tzn. sklo do kontejnerů u NS a na skládce a železo rovněž samostatně na skládce. Větší objemy odpadu lze uložit pouze na skládce Hantály za samostatný poplatek.

Tato opatření se týkají odpadů z domácností. Organizace a soukromí podnikatelé musí mít sepsanou smlouvu s a.s. Hantály.

V současné době jsou na skládce Hantály zbytečně ukládány druhotné suroviny a skládka se velmi rychle zaplňuje, proto vás žádám o zodpovědný přístup k třídění odpadu. Současně vás **upozorňuji na zákaz** likvidace odpadů pálením a nebo skládkováním v okolí obce.

Samolepky, kontrolní bloky a PE pytle jsou vydávány na OÚ při zaplacení poplatku.

Občané, kteří doposud nemají popelnicové nádoby, si tyto mohou zakoupit rovněž na OÚ. Cena - 600,-Kč za 1 kus.

starosta

Proměny

NÁRODNOSTI V RAKVICÍCH

Končí již devátý ročník, v němž v Rakvicím zpravodaji trvá rubrika nazvaná "Proměny". Jejím původním záměrem bylo zachytit zlomky historie Rakvic, občanské i lidské osudy, přiblížit občanům osudy obce, jejich obyvatel. Jak čas šel, dostávala tato rubrika jasnější tvary i tvář. Příznivé ohlasy čtenářů byly podnětem k tomu, že v této rubrice jsme začali skládat první kamínky mozaiky dějin Rakvic. Pravda, nedělo se tak soustavně, ale přece tato rubrika se stala neodmyslitelnou součástí zpravodaje. Zatím Proměny zachycovaly části dějin Rakvic. Ale ještě ani jednou se nedotkly otázky, kdo byli tvůrci dějin Rakvic, kdo byli původní i pozdější Rakvičané, odkud přišli, jaký byl jejich národnostní, etnický původ. Pokusme se na tuto otázku odpovědět.

V díle Břeclavsko, ve stati o Rakvicích se dočteme, že v pískovišti v trati Díly byly nalezeny památky ze sídliště i kostrové hroby unětické kultury a kostrové hroby se zvoncovitými poháry. Na Výhoně při silnici do Podivína byl zachráněn roku 1940 kostrový hrob unětické kultury. Nálezy unětické kultury pocházejí také z pískovny v trati Koziperky, Trávníky, v Nových polích a ze šterkovny jihozápadně od obce. Laténské kostrové hroby ležely v trati Trávníky a Na Výhoně. Sídliště laténské kultury a sídliště z období římského se rozkládalo zase Pod Koziperky a jižně od silnice do Přítluk. Nálezy mohylové kultury pak pocházejí z trati Hroudy a další laténské památky z trati "Prudké díly" a dnes Díly. Abychom si ozřejmili, kdy časově byla naše obec osídlena, je třeba uvést, do které doby spadají uvedené kultury.

Unětickou kulturou je období starší doby bronzové, to je období 19. až 16. století před Kristem. Sídliště byla opevněná. Mohylová kultura pochází ze střední doby bronzové (15. až 13. století před Kristem) a vyznačuje se výrobou prvních mečů, nožů, hrotů kopí. Z této doby pocházejí nálezy z mohylové kultury. Laténská kultura byla v době 5. až 1. století před Kristem. Význačný je pro ni rozkvět řemesel i uměleckých technik a obchod. Představuje kulturu keltských kmenů. Poněvadž existoval již rozvinutý obchod, byly zavedeny jako platidlo mince. Kostrové žárové hroby překrývané mohylami zachycují u nás už staroslovanskou dobu, to je 5. a 6. století, kdy se Slované stali rozhodujícím činitelem značné části Evropy.

Urodné kraje dolního Pomoraví a Podyjí, jak dosvědčují i výše uvedené nálezy, lákaly člověka již v době pravěké. Lidská sídliště tu vznikala jen na vyvýšeninách kolem řeky Moravy a Dyje, neboť jejich povodně ohrožovaly své okolí záplavami. Již v prvních stoletích po Kristu však tudy vedly cesty, jimiž Římané dopravovali jantar od břehů Baltického moře. Jedna z těchto cest vedla též na Břeclav, starou Břeclav a Podivín. Jinak nejsou v tomto kraji kromě

uvedených nálezů zprávy. Podobně řídké zprávy jsou i z doby Velkomoravské říše a zejména po zániku této říše. Zprávy se objevují až od počátku 10. století, kdy se Morava postupně stala kořistí Maďarů, Čechů a Poláků. Obyvatelstvo, které se v našem kraji usídlilo, bylo stálými boji, loupežnými výpravami a epidemiemi velmi ztenčeno. Na počátku 11. století kníže Břetislav dobyl i náš kraj a pomezí opevnil vodními hrady na řekách Svatce, Dyji a Moravě, a to proti Rakušanům a Uhrům. Byly to hrady u Strachotína, Nejdeku, Podivína a Břeclavi. Prořídilé obyvatelstvo bylo pravděpodobně v této době doplněno vystěhovalci z Čech. Historici připomínají, že tu sídlil kmen Lověticů. Historik O. Hosák uvádí, že německý název Lundenburg (původně Laventenburg) je překladem jména hradu Lověticů. Povodně nutily obyvatelstvo usídlit se dále od břehů obou řek. Jižní hranice proti Rakousku nebyla určitá - zaplavované území bylo těžko překročitelné.

Náš kraj byl majetkem přemyslovských knížat, kteří drželi olomoucký úděl. Střediskem našeho kraje byla Břeclav a byla též sídlem krajských úřadů. Počet obyvatelstva našeho kraje se tenčil nejen proto, že byl dějištěm častých vpádů, ale i proto, že byl zatížen robotami, a proto lid opouštěl své usedlosti a dával se do služeb klášterů.

Ve 13. století se Přemyslovci tak rozrodili, že jednotlivým členům panovnické rodiny musely být přidělovány menší údíly. Byl utvořen i úděl břeclavský. Tento úděl držel do své smrti (1201) kníže Břetislav. Na čas byl pak přičleněn k markraběcí državě, ale v době 1222 až 1230 jej již dostala uherská princezna Konstancie, manželka Přemysla Otakara II. Její syn Václav II. daroval pak tento úděl nejstaršímu synu své sestry Jitky, Oldřichu vévodovi Korutanskému. Z jednotlivých míst spadaly do tohoto údělu Kyjov, Kunovice, Hodonín, Bzenec, Rakvice, Prušánky a Vracov.

Přemyslovci se snažili zvýšit své příjmy, a to jednak vytvořením bohatého obchodního a řemeslného stavu, jednak osídlením neobydleného nebo málo obydlého pohraničního pásma. Zdrojem osídlenců bylo obyvatelstvo Německa, které bylo v té době přelidněné.

Právo doplňovat poloprázdné obce novými osadníky patřilo vrchnosti. Kolonizace venkova spočívala vedle doplňování poloprázdných vesnic i v tom, že rozsáhlé pohraniční hvozdy byly vykáceny a získaná půda byla zalidňována německými osadníky, kteří postupně vytlačovali i osadníky z osad. Nebyla to jen vrchnost, která silně kolonizovala náš kraj, byly to i církevní řády, jak např. u nás velehradští cisterciáci. Němečtí osadníci byli vyňati z pravomoci královských úředníků, měli své soudce a nekonalí zemské roboty. Jejich postavení bylo daleko lepší než obyvatelstva českého.

Proto v některých českých dědinách byla zavedena práva německá, ač původní české obyvatelstvo v nich zůstalo.

Kolonizaci se nevyhnuly ani Rakvice. Patřily k osadám větším, než byly původní slovanské osady. O tom, kdy byly Rakvice kolonizovány německými osadníky, nejsou přímé zprávy. Nutno předpokládat, že se tak stalo v době celkové kolonizace Němci, která byla prováděna v pohraničních oblastech v první polovině 13. století. Nejsou také doklady o tom, zda část původního slovanského obyvatelstva zůstala, či byla vypuzena. Nutno však předpokládat, že koncem 13. století byly Rakvice převážně německé, neboť v té době byl rychtářem Bertald, tedy občan s německým jménem. Dokládá to dále skutečnost, že v té době byly Rakvice majetkem kláštera velehradského, jehož řád se významně podílel na germanizaci našeho kraje. Po celém našem kraji byly roztroušeny německé ostrůvky, jednak městské (Hradiště, Brod, Hodonín atd.), jednak venkovské (Nová Ves u Břeclavi, Hornémčič, Dolnámčič, Boršice a jiné. V Podyjí se táhl souvislý pás zněmčených osad od Lednice po Lanštorf, Podivín, Břeclav a Lanžhot, Rakvice. Po husitských válkách se po národnostní stránce poměry změnily. Uvedené obce se počestily a jazykové ostrůvky zmizely a německé menšiny zůstaly jen v některých městech. Ještě na počátku 15. století byly Rakvice převážně německé. Nutno předpokládat, že při výpravě husitů na Moravu v roce 1426, aby očistili zemi moravskou od nadvlády císaře Zikmunda a Albrechta, při níž došlo k pobití německého obyvatelstva v Podivíně, Lednici, Valticích i Břeclavi, došlo i na Rakvice. Po husitských válkách bezpečnost na Moravě poklesla a bezpečnost osob a majetku byla pramalá. Mocní utlačovali sousedy, přisvojovali si jejich majetek. Náš kraj byl postupně pustošen uherskými vojsky, tureckými vojsky. Také útlak poddaného lidu vedl k vyliďňování venkova. To platilo i o Rakvicích. Proto v roce 1540 dal Jan z Lipého, tehdejší držitel Rakvic souhlas, aby se tu usídlili Habáni, Novokřtělci. Šlo o potomky Němců z Porýní, kteří opustili svoji zemi z náboženských důvodů. Tito sídlili v Rakvicích až do roku 1822, kdy museli opustit Rakvice. To už trvala čtvrtý rok třicetiletá válka, za níž byly Rakvice téměř úplně zničeny.

Majitel hodonského panství i Rakvic, Bedřich, hrabě z Oppendorfu a jeho manželka Anna Helena Jakázdovská ze Sudic ve snaze obnovit spustlé Rakvice a zvelebit je, obnovili dříve přiznaná privilegia a začali od roku 1654. Podle jmen to byli vesměs občané české národnosti, jako např. Jan Tureček, Jan Hádle, Václav Kočka, Blažej Řezáč, Jan Machač, Jiřík Slunce, Jan Sekerka, Tomáš Pastorek, Matěj Strnadko, Michal Hajda a další.

Sledujeme-li v dalším vývoji jména majitelů usedlostí, setkáváme se převážně s českými jmény. Tak např. majitelé starých, v roce 1656 a 1673 osídlených gruntů se jmenovali: Jan Tureček, Jan Hádli, Tomáš Hajda, Jiří Foukal, Jan Charvát, Václav Čebinský, Václav Damborský, Jiří Hrdlička, Blažek Řezáč, Ondra Fintajsl a další. I jména čtvrtlánků, domkařů, podsedníků jsou vesměs česká: Fučíkovský, Bělohříbek, Špičík, Dvořák. V Rakvicích bylo v roce 1673 asi 180 obyvatel. Z toho asi 30 Němců.

V 18. století bylo už v Rakvicích 58 pololánků, 4 čtvrtlánky, 20 podsedků, 25 domkařů a asi 40 hoferů, celkem asi 750 obyvatel, již téměř výlučně českého původu. I rychtáři a purkmistři nesou ryze česká jména. Např.: Jiřík Čech, Jan Kocourek, Václav Maršálek, Pavel Machač, Jan Foukal, Josef Průdek, Václav Hrdina, Jan Vajbar, Martin Kamenský, Pavel Kvasnička, Jan Švásta atd. Sledujeme-li pohyb občanů v Rakvicích, zjišťujeme, že byla období, kdy se v Rakvicích usazovali obyvatelé jiných obcí jen ojediněle.

Mluvíme-li o etnických (národnostních) skupinách v Rakvicích v průběhu jejich dějin, nelze pominout malou, ale velmi zajímavou skupinu lidí, která tu sehrávala velmi zajímavou roli. Jsou to Židé. Je to skupina občanů, která teprve od roku 1848 byla postavena na úroveň ostatnímu obyvatelstvu. A která dostala právo opustit město a směli jako ostatní obyvatelé kupovat domy a pozemky a i na venkově obchodovat. Do Rakvic přišli jako první Židé Salamon Spitz, Marek, Gabriš, Noheuberger, Šalomon Kohn, Šimon Hofman, Eduard Baorek. Jejich osudy si zaslouží zvláštní kapitoli. Židé v Rakvicích setrvali do okupace v roce 1939. Byla to rodina Špitze, Maxla, Kohna a David Kohn.

Podle sčítání lidu v roce 1921 bylo v Rakvicích podle národností ze 2377 občanů - české národnosti 2340 občanů, t.j. 98,5 %, 16 Němců, t.j. 0,7 %. Rusové 2, t.j. 0,08 % a 19 cizinců, t.j. 0,8 %. Národnostní postavení obyvatel Rakvic se vyhranilo již v průběhu období první republiky, a to zejména proto, že Rakvice byly poslední česká výspa, neboť ostatní obce jihozápadně od nich byly ryze německé už od doby jejich kolonizace ve 13. století. Pokud tu žili např. Němci, šlo povětšinou o osoby přiřazené, které si sice ponechali německou národnost, ale jinak plně splynuli s českým obyvatelstvem.

Podle posledního sčítání v roce 1991 je v Rakvicích tato národnostní skladba. Z celkového počtu 2105 obyvatel 797 Čechů, 33 Slováků, 1264 Moraváků, 6 Romů, 1 Rusín, 4 ostatní.

Dr. Hubert Režný

Vinařská besídka

Vinařství v Rakvicích patří k nejstarším zemědělským podnikáním. O dochovaných listinách v horním právu v Rakvicích jsme si již povídali v Rakvickém zpravodaji několikrát. Ale v běhu života padla v zapomnění historie vinařství v počátku první republiky.

Je tedy vhodné připomenout si ty, kteří obnovili organizovanou (spolkovou) práci vinařů, kteří si uvědomili, že je třeba se spolčit i ve vinařství a cílevědomě se vzdělávat a hospodařit jak ve vinohradnictví, tak ve sklepním hospodářství. S tímto podnětem přišli v roce 1931 mladí selští hoši, tehdy organizovaní v agrárním dorostu, jehož předsedou byl tehdy Klement Horáček. Ti přišli s námětem,

že by měl být založen spolek, který by sdružil vinaře v Rakvicích a pomáhal jim nejen zvyšovat vědomosti o pěstování révy vinné a osklepním hospodářství, ale využívat výhod, které takovým sdružením umožňovalo tehdy již existující celostátní sdružení vinařů.

Došlo tedy v březnu 1931 k založení Vinařské besídky v Rakvicích. U její kolébky stála mladá selská mládež, která přiměla své otce, aby se sdružili a spolu s ní začali organizovaně pracovat na rozvoji vinařství v Rakvicích. Jak je ze zápisu ustavující schůze patrné, došlo již při volbě předsednictva mezi starší a mladší generací vinařů k výměně názorů.

Při výběru kandidátů předsednictva Vinařské besídky došlo k situaci, že Josef Krmíček navržený za jednatele doporučil, aby do výboru byli navrženi mladí agrárníci, kteří ke zřízení besídky dali podnět. V zápisu je výslovně uvedeno: "Z řad zakládajících odpovězeno, že jsou dosud svobodní a nemajetní a čelné osobnosti Vinařské besídky musí vlastnit nejméně skleps dobrým vínem". Prvním předsedou Vinařské besídky byl tehdy zvolen rolník Jan Kamenský z domu č. 93 a místopředsedou rolník Tomáš Horáček starší z čísla 27.

Vzorně vedené zápisy z členských schůzí ukazují, že posláním Vinařské besídky v Rakvicích bylo odborné vzdělávání členů prostřednictvím časopisu pro vinaře, vydávaného Zemským vinařským spolkem v Brně. Vinařská besídka se dále starala o zvyšování odbornosti svých členů tím, že navázala spojení s Vinařskou školou ve Valticích a pravidelně zvala učitele této školy na své členské schůze, na nichž ti učitelé měli odborné přednášky a praktická cvičení s účastníky schůzí. K učitelům této školy (v zápisech je nazývají profesory) patřili např. Jakub Košťál, který postupně instruoval rakvicke vinaře např. o tom, které půdy jsou v Rakvicích vhodné pro pěstování vinné révy, jaké podložky se pro které půdy hodí, s jakými nemocemi a škůdci se vinaři během vegetace setkají a jak jim čelit nebo je ničit. Při pochůzkách vinicemi prakticky demonstroval vinařům způsob řezu jednotlivých druhů révy vinné. Školil vinaře o tom, jak postupovat při sklizni hroznů a postup při sklepním hospodaření atd.

Cílem Vinařské besídky bylo nejen vzdělávání svých členů, ale i hospodářská a organizační pomoc jim. Např. besídka zajišťovala hospodárné získávání materiálů pro vinaře, ať šlo o stříkačky, či jiné prostředky, tak i lacinější získávání kolí do vinic, postřiků atd.

Jak se v dochovaných zápisech Vinařské besídky dočteme, pořádala tato besídka dále výstavy vín. Besídka hledala pro své členy i další výhody. Například hledala odběratele (kupce) hroznů, kteří nabízeli vyšší ceny za hrozny, než nabízeli místní překupníci. Stejně postupovala při prodeji vín.

Po první tři roky existence Vinařské besídky v Rakvicích ji jako předseda vedl Jan Komenský. Na konci této doby dochází zejména ze strany nastupující mladé vinařské generace ke kritice činnosti vedení besídky. Tak se dočítáme, že na valné hromadě v dubnu 1934 vystupuje Tomáš Horáček mladší s kritikou vedení, že činnost předsednictva je nedostatečná, že je třeba zajišťovat propagaci prodeje vín. Předsedou je zvolen Tomáš Horáček starší. Besídka se potýkala i s problémy. Snad největším se jeví hlídání vinic v době zrání hroznů. Předsednictvo se téměř každý rok, po složitých jednáních s majiteli vinic, zabývalo určováním hlídek. Nejen tím. Besídka se musela starat i o zajišťování sazenic pro své členy na výsadbu nebo podsadbou vinic. Poněvadž sama nestačila zajišťovat řízky americké podnože ve svém stratifikačním domku, v němž tyto práce prováděli mladí zahradníci, podněcovala své členy, aby si sami podnože vysazovali. Vyzývala také, aby "bylo dbáno v naší obci, aby nebyly prodávány neznámými lidmi po domech révové sazenice". Dočteme se, že "Vinařská besídka má se dohodnouti se starostou obce, aby žádal od těchto lidí potvrzení domovské obce, že tam mají školky, jinak, ať jsou z obce vykázáni".

Vinařská besídka měla i administrativní povinnosti vůči státním úřadům. Tak například v roce 1935 ji bylo uloženo státním úřadem statistickým zjistit výměru vinic v Rakvicích a jejich výnos. K tomu účelu vytvořila vinařská besídka

komisi, která úkol měla provést. Komisi tvořili: Václav Kamenský č. 256, František Průdek č. 180, Josef Vajbar-Machar, Tomáš Horáček starší, František Suchyňa č. 255 a Karel Průdek.

Podle provedeného šetření činila v roce 1935 rozloha vinic

Trasa	Výměra v měřicích	
	plodné	neploidné
Trkmanska	13	10
Koziperky-Zátiší	84	21
Kopce	13	6
Podkoziperky		
Nadkoziperky	11	25
Krátké		
Grefty	16	5 1/2
Hlaviny		
Podzajecká		

Celkem bylo plodných vinic 124 měřic, t.j. celkem 24,8 ha a 45 měřic, t.j. 9 ha neploidných vinic. Výnos z jedné měřice vinic činil 5 hektolitru vína. Celkem byla ohlášena za Rakvice výroba vína ve výši 620 hektolitru.

Členové předsednictva Vinařské besídky byli vysíláni také na školení, které pořádalo ústředí v Brně, účastnili se ostatních akcí vinařů, kursů pořádaných ke zvyšování odbornosti funkcionářů.

Středem zájmu v roce 1935 byla v té době potřeba ochrany vinic proti škůdcům a samozřejmě každoroční problémy s hlídáním vinic v době zrání hroznů a otázky prodeje vína. Na pořadu byla již dříve navržená stavba boudy v Krátkých pro hlídající vinic. To se opakovalo i v dalších letech. Problémem, který stál v popředí zájmu Vinařské besídky byla otázka předražování vín a otázka prodeje druháku, popřípadě míchání druháku s vínem. Zjištění tohoto postupu kontrolními orgány bylo spojeno s pokutami a s odnímáním výhod, které byly vinařům poskytovány, např. přidělem levnějšího cukru a pod.

Ze zápisů Vinařské besídky v Rakvicích vyplývá, že počet členů besídky rostl úměrně tomu, jak se rozrůstal rozsah vinic. Tak např. v roce 1931, kdy byla besídka založena, činil počet členů 30 vinařů, v roce 1936 150 vinařů, v roce 1941 bylo členy besídky 128 vinařů. V roce 1936 začíná besídka uvažovat o možnosti založit vinařské družstvo. Byl proto zvolen čtyřčlenný komitét, který pro valnou hromadu měl přednést návrh, podmínky a přednosti zřízení takového družstva. Na valné hromadě v lednu 1937 byly tehdejší předsedou Tomášem Horáčkem starším vysvětleny přednosti družstva před soukromým hospodařením a poté byl zvolen přípravný výbor, který měl vypracovat konkrétní návrh na ustavení družstva. Tento začal sbírat zkušenosti v družstvech již zřízených v Mutěnicích, Prušánkách, Dolních Bojanovicích, Čejkovicích a Velkých Pavlovicích. Na základě získaných zkušeností došlo k předběžnému a nezávaznému upsání podílů. Další jednání nevedla k cíli a proto tato otázka nebyla projednávána vůbec a zapadla.

V roce 1939 dochází ve vedení Vinařské besídky v Rakvicích prakticky k výměně stráží. Na valné hromadě v únoru 1939 byl zvolen předsedou besídky Jakub Průdek zahradník, místopředsedou Ladislav Průdek zahradník, jednatelem Miloslav Kamenský č. 109. Pokladníkem zůstal František Veverka, členy výboru byli zvoleni Petr Vajbar,

Ferdinand Hanáček, Tomáš Horáček mladší, Tomáš Lukeš, Karel Korčák a Josef Krmíček. V tomto roce byla již spolková činnost besídky ovlivňována politickými a vojenskými událostmi. V zápisu o řádné valné hromadě z 12. února 1947 se dočteme, že od roku 1944 do roku 1946 v důsledku válečných a poválečných událostí Vinařská besídka v Rakvicích nevyvíjela svoji činnost. Zahájila ji teprve v roce 1947. Jakub Průdek-zahradník svolanou valnou hromadu řídil. Na ní byl zvolen výbor v tomto složení: předseda Klement Horáček, místopředseda Jakub Průdek, jednatel Václav Hrdina, pokladník Miloslav Kamenský. Členové výboru: Josef Krmíček, Josef Hrdina, Ferdinand Nečas, Oldřich Vajbar, František Procházka, Ladislav Průdek, Oldřich Průdek, Břetislav Straka, František Veverka, Silvestr Janoušek.

Činnost besídky se prakticky omezovala na pořádání výstav vín, ať již místních nebo okresních, na zajišťování

hlídek při zrání hroznů, na zajišťování ochrany vinic proti škůdcům, vinohradnického kolí atd. Jiné aktivity nebyly vyvíjeny. Poslední valnou hromadou besídky byla hromada provedená dne 7. února 1948. Na ní došlo k volbě posledního výboru, v němž došlo jen k dílčím změnám proti dosavadnímu výboru. V čele Vinařské besídky zůstal Klement Horáček. Po valné hromadě se výbor sešel několikrát. Ale tečkou za činností Vinařské besídky byla schůze konaná 10. dubna 1948. Na jejím pořadu byl v podstatě jen jeden důležitý bod. Oznámení předsedy, že "jako ve všech spolcích po únorových událostech mají být všichni členové Vinařské besídky prověřeni místním akčním výborem". To uložil vedoucí akčního výboru Stanislav Korčák. Předseda Klement Horáček stál uzrodu Vinařské besídky v Rakvicích v roce 1931. Pronesl poslední krátkou pohřební řeč v roce 1948 nad rakví Vinařské besídky.

Dr. Hubert Režný

Informace k zákonu o vinohradnictví a vinařství

S účinností od 1. 9. 1995 nabyl platnost zák. č. 115/1995 Sb. o vinohradnictví a vinařství. Vztahuje se na všechny pěstitele révy vinné vlastníci více jak 300 m² vinice nebo více jak 200 keřů révy. U výrobců vín, kteří vyrábějí více jak 500 litrů vína ročně. Pro tyto producenty vyplývá podle tohoto zákona povinnost se registrovat u správních orgánů.

Správním úřadem pro pěstitele révy vinné je Státní kontrolní a zkušební ústav zemědělský Brno, Hroznová 2, 656 06 Brno, který provádí registraci pěstitelů na předepsaných formulářích.

Správním úřadem pro výrobce vín je Česká

zemědělská a potravinářská inspekce Brno, Šumavská 12, 612 54 Brno, tel.: 05 / 41321100 / kl. 464.

Registraci vinic je pěstitel povinen učinit do 30. 6. 1996. Registrace vinice je administrativně správní akt a nemá nic společného s daňovou problematikou. SKZÚZ Brno potvrdí každému pěstiteli do 1 měsíce po obdržení vyplněných formulářů registraci vinice a přidělí registrační číslo. Toto číslo je pěstitel povinen umístit na vinici.

Formuláře potřebné pro registraci si lze vyzvednout na obecním úřadě, případně zde budou podány další informace. obecní úřad

RAKVICKÉ POSTAVY, POSTAVIČKY A FIGURKY *Hospoda a hostinský Vodák*

Hospoda - místo tolik velebené i proklínané (hlavně manželkami) provází člověka již od starověku. Vznikla zároveň se vznikem řemesel a služeb. Důkazy pro to máme i v troskách Pompejí, kde řada hospod byla objevena. Pocestní měli potřebu občerstvovacích stanic a také útulku, kde si mohli odpočinout a případně přespat. Služba pohostinství se také obvykle dědila z otce na syna. Tradice rodinných hospod jim dávala věhlasnost a slávu. Jsou hospody pověstně dobrým jídlem. Někde chodí hosté na nejlepší guláš, svíčkovou či různé jiné speciality. Profesionální řidiči ví í nejlépe, kde zastavit a dobře poobědvat.

Hospody v minulosti plnily i jiné funkce. V době národního obrození se v nich scházeli vlastenci, zpívali české písně a radili se proti rakouské nadvládě. V hospodách se hrálo i divadlo, pořádaly se přednášky, bály a tancovačky. Hospoda tedy byla a je i důležitým kulturně osvětovým zařízením. Zde se mohli lidé scházet i když ještě nebyla svoboda shromažďovací. Sejit se mimo hospodu - to znamenalo spiknutí a zájem tajné policie.

Se současným rozvojem soukromého podnikání dostávají hospody svoji osobitost a původní tvář. Už to není anonymní Jednota či RaJ, ale vlastnictví konkrétního člověka, který má sloužit ke spokojenosti svých spoluobčanů. A vzorné služby znamenají i příliv zákazníků a tím finanční efekt.

Vesnické hospody mají odlišné postavení a většinou jsou to pivnice, kde se nevyvaňuje a jde hlavně o prodej piva.

Vlivem náboženských a společenských zvyklostí přežívá na vesnici řada předsudků. Hospoda byla vždy pokládána za semeníště zla a návštěvníci hospod platili za opilce či morálně odsouzené. Zvláště ženy se nesměly v hospodě ukazovat. V mnoha zemích je však zvykem chodit na nedělní obědy do restaurace, aby celá rodina - včetně maminky - mohla neděli skutečně svátečně prožít. Po obědě jdou všichni na procházku a pak někam do přírody, za sportem nebo za kulturou. Namítnete, že zatím na to ještě nemáme, ale vidina je to jistě lákavá ...

I hospodu dělají lidé. Ti, kteří ji provozují i "štamgasti", kteří tam chodí. Nemusí být přece cílem jít tam se opít, ale spíše se pobavit a přijít mezi lidi. Člověk je tvor společenský a tuto potřebu prostě má v genech.

Rozmanitost hospod umožňuje zákazníkům výběr dle zájmu. Proto vznikají pivnice, kavárny, vinárny, kino a disco-kavárny, nekuřácké restaurace, herny apod.

Ten, kdo vymění hospodu za rodinu, jistě nedobře činí. I ten, kdo zde hledá zapomenutí ze ztroskotaného života. Prokletí hospod bude patrně plně odstraněno až tehdy, až tam budou chodit muži se svými ženami. A také až budou "zakouřené pajzy" nahrazeny kulturním prostředím.

Posedět v čisté hospodě s vlídnou obsluhou, dobrým jídlem a případně s intimním osvětlením a hudebním podbarvením je příjemné a každý se tam rád vrátí.

Pan hostinský byl v minulosti i jednou z předních osobností vesnice. Poskytoval informace pocestným a dobrou pověstí své hospody šířil i slávu obce.

Starší občané dodnes rádi vzpomínají na pana hostinského Vodáka. Přišel ve 30. letech do Rakvic z Podivína. Byl odchován v tvrdých podmínkách I. republiky a hospodu bral jako svoji stavovskou čest. Navenek působil přísně až komisičně, vždy však byl korektní a plnil své slovo. V hospodě měl vzorný pořádek, vždy pečlivě vyčištěné trubky a dobře vychlazené pivo. Byl to také nejlepší strážce sokolského majetku, který nedovolil, aby docházelo k jeho ničení.

Kluky, kteří hrávali na dvoře fotbal, mnohokrát prohnal, a ti měli před ním

takový respekt, že bez ohledu na věk a výšku přeskakovali v mžiku zídku sokolovny. Když si pan učitel Veselý poslal žáka Tomáše Trefila pro cigarety, přísný pan Vodák v tom cítil čertovinu. To by tak hrálo prodávat cigarety školákům.

"Prach a broky a už ať si venku", zařval na Tomíka a ten už pelášil do školy. Teprve když přišel zpátky s lístkem podepsaným učitelem Veselým, pan Vodák cigarety vydal, ale hudoval a zlobil se, dokud Tomík neodešel. Takový měl smysl a odpovědnost pro pořádek. Byl starého ražení, ale i dnes bychom lecos z jeho vlastností potřebovali, co říkáte?

Uběhla léta a z tehdejších kluků jsou dědečci. Dnes už by sokolskou zídku nepřeskočili. Na zesnulého hostinského pana Vodáka však rádi a s úctou vzpomínají...

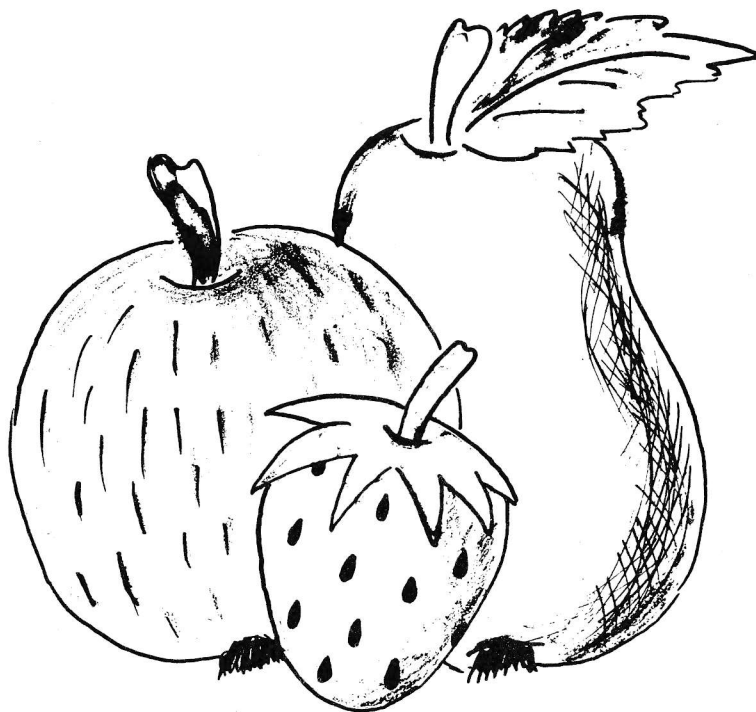
Rosta Obhlídal

KDY ? Ve škole v Rakvicích

KDE ? V hodině slohu

TÉMA: "Co bys byl, kdybys byl ovoce"

Děti se snaží vyjádřit pocity, kterým ovocem by chtěly být a proč, eventuálně které ovoce si myslí, že mohou připomínat.

CHTĚL BYCH BÝT ... - CHTĚLA BYCH BÝT ...

... kokosovým ořechem.

Děti by ze mě měly dobré mléko a pak i kokosovou pokladničku. Ctirad Průdek - 8.A

... jahodou.

Malou, roztomilou a červenou. Na sobě budu mít hodně zrníček. Jednoho osudného dne splním svou funkci, rozplynu se na jazyku. Petr Míka - 6.A

... kokosem.

Je to švanda dívat se na černoušky, když si pro vás lezou. Hlavně na ty nezkušené, pořád jim to klouže a až se k vám dostanou, spadnete jim na hlavu. Jana Průdková - 6.B

... rajče.

V létě bych se jenom opaloval a ostatní by se o mě starali. Aby ze mě měli chloubu své zahrádky. Staňa Chrástek - 8.A

... banán.

Má totiž výhodu v tom, že nemusí být jen ovocem, ale může také sloužit malým dětem jako hračka - třeba puška. Jirka Bartoš - 7.A

... velkým červeným šťavnatým jablkem,

aby ve mně bydlelo mnoho červů a já mohl vybírat nájemné za bydlení. A až bych byl moc a moc bohatý, stal bych se prezidentem celého stromu. Michal Grégr - 7.A

... kokosem.

Až dozrají, seberou mě a zpracují v chutný kokosový likér. A kdo mě s chutí vypije, ten se ze mě opije. Radim Schäffer - 8.B

... mandarinkou.

Viset s kamarádem na větvi, odpočívat, a v době sklizni si krásně vychutnat cestu zaoceánskou lodí do Evropy. Tomáš Hochman - 8.A

... tak hezkou mandarinkou,

abych se dostala na pult v SUPERMARKETU. Tam bych se zalíbila nějakému mladému pěknému klukovi, který by si mě odnesl domů a s chutí by si na mně pochutnal. Byl by to sice můj konec, ale k tomu přece mandarinky jsou. Romana Chrástková, 8.A

... velkou šťavnatou mrkví

a být tak hezká a hladoučká, abych se dostala do Receptáře a vyhrála soutěž "Mrkev roku". Lucie Juřenová, 8.A

... rajče.

Zralé rajče má totiž jednu velkou výhodu. Když potká kolegu opačného pohlaví, který se mu líbí, nezčervená, protože už červené je. Jana Cabalová - 8.A

... cibule,

krásně bych štípala do očí a všichni by nade mnou plakali. Monika Vajbarová - 8.B

... hruškou,

houpat se na té nejvyšší halouzce a mít přehled o tom, co se u sousedů za plotem děje mravného či nemravného. Někdy to může být i zajímavé. Radek Švarc - 8.B

... feferonkou.

Uvařili by mě ve školní kuchyni a já bych mohla popálit svého neoblíbeného učitele nebo učitelku. Marika Lysoňková - 8.B

... mandarinkou.

Ta se nemusí bát, že přibere na váze, nemusí hubnout, protože chudou mandarinku by si nikdo nekoupil. Miluše Švástova - 8.B

Co je to Pampeliška

Pampeliška - správně smetanka lékařská nebo také Taraxacum officinalis je bylina kvetoucí na jaře typicky žlutými úbory květů. Kořen má kulovitý, listy tvoří přízemní růžici listů ... kdo by neznal pampelišku.

Když si jarní pohodu se sluníčkem na obloze a sluníčky pampelišek na svěže zelené louce zaměníte za olověné šedé podzimní nebe plné hrozivých mraků, ostrý studený vítr a teplotu blížící se nule, přidáte k tomu koňské závodiště školního statku Střední zemědělské školy v Humpolci, pampelišky se Vám asi nevybaví. Ale byly tam viděny.

I přes uvedenou nepohodu se 30. 9. a 1. 10. 1995 v Humpolci konala I. národní přehlídka prací vesnické mládeže, pořádaná klubem Pampeliška pod záštitou ministerstva zemědělství.

Co je to klub Pampeliška?

Zakladatelé Pampelišky se inspirovali programem klubu 4-H, který v Kanadě funguje již 75 let. Cílem jeho programu je umožnit venkovské mládeži, aby svou tvořivou činností zkrášlila a obohatila prostředí své obce. Tam, kde lidé vidí stopy své činnosti "zapouští trvalé kořeny" a tím pádem se netouží stěhovat do měst.

Rakvícké děti se zúčastnily humpolecké přehlídky se svým tanečním vystoupením. Zanechaly zde velmi příznivý dojem a samy našly inspiraci pro založení klubu Pampeliška v Rakvicích.

Slib:

Moje hlava bude jasněji přemýšlet,
moje srdce bude skutečně věrné,
moje ruce budou sloužit co nejvíce,
moje zdraví bude pro lepší život
mého klubu, obce a země.

Dne 1995 byl v Rakvicích
pasován mladý pan

.....
na váženého člena Klubu pampeliška

Jako doklad této významné události,
budiž mu velkoryse věnován tento

Pasovací glejt,

kterýžto mu bude onen akt navěky
připomínat.

Ať bez obtíží splníš to, co jsi přede
všemi slíbil a tvá práce necht se daří.

Přeji vedoucí klubu

Zakládající členové byli pasováni 15. listopadu. Složili slavnostní slib a převzali pasovací glejt a odznak klubu. I naše rakvická Pampeliška chce umožnit talentované mládeži uplatnit jakékoliv tvůrčí schopnosti. Zatím vznikly tyto sekce:

1. ruční práce	6. výtvarnictví
2. botanika	7. mineralogie
3. chov zvířat	8. zdravotnictví
4. modelářství	9. fotografování
5. karate	

Rakvičtí občané mohou dětem pomoci tím, že vstoupí do řad našich konzultantů. To jsou lidé, kteří svými radami usměrňují přibližně jednou měsíčně samostatnou práci dětí.

Koncem května příštího roku uspořádáme I. rakvickou přehlídku prací. Doufáme, že to bude start k tradici alespoň tak dlouhé jako v Kanadě.

Jitka Thomasová

Naši tanečníci

Někde jsem slyšela, že každé dítě má v těle rytmus a že tanec je projevem radosti. Rakvické děti nejsou jiné než ostatní, ale donedávna neměly

Loni na podzim jsem ve škole mi vydatně pomáhá paní učitelka loňského školního roku zformovaly název SIMONS DANCE GROUP

První veřejné vystoupení byl úspěch na taneční soutěži v okouzlivé humpolecké obecnosti. Dětem mnoho jejich volného času zdokonalily své společenské

Na začátku školního se "sajmoni" nyní zahrnuje kromě rokenrolu také a další. Připravujeme 4 vystoupení,

školní akademii 20. prosince. Přijměte to jako pozvánku do předvánoční školy. Přijďte se podívat na svoje děti, neboť největší odměnou pro ně bude uznání jejich rodiny.

Dagmar Břečková

možnost své taneční nadání uplatnit.

Založila taneční kroužek. S vedením Leona Látalové. Děti se během do taneční skupiny, které daly samy (Simonova taneční skupina).

rokenrol, se kterým jsme měli velký Mikulově. A byl to právě on, který Nacvičování rokenrolu zabralo Nenaučily se jen tančit, ale také vystupování.

rozrostli o další členy. Náš program country, rap, tanec Michaela Jaksona které budete moci zhlédnout na

PUTOVÁNÍ PODZIMNÍ KRAJINOU

Na den, který byl 15. října 1995, neděle, jsme se s dětmi těšili celý měsíc. Tomuto dni totiž předcházelo dlouhodobé pozorování, vyprávění si o přírodě, prohlížení si obrázku ať už těch, které jsem dětem přinesla sama, nebo těch, které si přinesly z domova. Povíдали jsme o zvířátkách, která žijí v lese, na louce, v rybníce. Určovali jsme, co je les, louka, pole, co je rybník, řeka. Seznamovali jsme se se způsobem života zvířat, ptáku v lese, v rybníce. Pracovali jsme s přírodninami, které jsme nasbírali a vytvořili si hezké náměty ze života zvířat. Učivo jsme doplňovali prací na metodických listech, na kterých jsme vyhledávali stejné druhy listů a ty zakreslovali a barevně vykreslovali. Starší děti určovaly též počet. Určovaly listnaté stromy, co na nich roste za plody, také jehličnaté, jaké mají plody, kdy které opadávají. Pozorovali jsme barevnost podzimu kolem školy, ale i za vesnicí i z kopce z nadhledu. Dál, na louku a do lesa jsme se už nedostali, to je od nás daleko a při pobytu venku bychom to nestihli.

Z dýně jsme si vyrobili "Dýňáčka panáčka", který nás při plnění úkolů a sestavování výrobku provázal a kontroloval naše chování a kázeň. Naučili jsme se o něm báseň. Každý den jsme mu ji říkali. Jednoho dne některé děti dost zlobily. Využila jsem situace a "Dýňáček panáček" se nám ztratil. Druhý den to děti zjistily a přemýšlely, kam se mohl ztratit. Hádaly: "na pole, do parku, šel si hledat nevěstu".

Navedla jsem je, že si třeba šel hledat jiné, hodnější děti, nebo za zvířátkama do lesa, o nichž od nás tolik slyšel. Nebo také mohl jako Jeníček a Mařenka v pohádce O perníkové chaloupce v lese zabloudit a nyní tam pláče a jemu smutno. Zeptala jsem se dětí, jak bychom mu mohli pomoci. Hned se ozvalo: "Pojďme ho hledat." Slovo dalo slovo a my začali přemýšlet, jak bychom se dostali do lesa, když je tak daleko od vesnice. Děti dávaly různé návrhy autem, autobusem, letadlem, na koni, utíkaly by apod. Brala jsem jejich návrhu s odůvodněním: já neumím řídit auto, autobus je drahý, letadlo by tu nepřistálo, není tady letiště, koník unese málo dětí. Pak jsem jim poradila, že bychom mohli jet na kole, kdyby poprosily maminky, aby jely s námi. Bylo rozhodnuto. Děti jásalý radostí a štěstím. Slíbila jsem jim, že ještě ten den promluví s maminkami. Hned druhý den se ptaly, jestli ta či ta maminka mně řekla, že pojede. Týden jsme měli na přípravu. To mě ještě děti (předškoláci) zaskočily tím, že ony jezdí samy. Už nechtějí, aby je maminka vezla, cestu dobře zvládnou. Již jsem dostala trochu strach, neboť uhlídat po cestě deset dětí na kole, další děti s rodiči, o nichž jsem neměla nejmenší tušení, jak se budou před maminkami chovat, zda se nebudou předvádět, to se mi v tu chvíli zdálo být příliš odvážné. Vždyť takovou akci jsem připravovala sama poprvé, bez předchozích zkušeností. Couvnut jsem však již nemohla. Zklamat děti jsem nechtěla. V pátek před

odjezdem mi oznámily čtyři maminky, že snimi pojedou i mladší školáci. V neděli se nás sešlo: 12 dětí z mateřské školy, 3 školáci a jedno dítě dvouleté, maminky, babička dvou chlapců, teta jedné holčičky a já s úzkostí v těle.

Když jsem přijela k MŠ, malá skupina dětí a rodičů již čekala a ostatní přijížděli. Jakmile jsem seskočila z kola, rozlehla se velká rána. Ohromené jsme zůstali stát. Někdo říkal: "Co to bylo?" Otáčeli jsme se kolem sebe, rozhlíželi se a teprve až chci stavět kolo, jsem zjistila, že právě moje prasklo. To byla ta velká rána, která nás ohromila. Po cestě domů pro nové kolo jsem přemýšlela, zda se nepříhodí něco zlého, zda to nebylo varování, abychom zůstali doma. Ale chmurné myšlenky jsem zahнала, rychle vyměnila kolo a jela zpět ke škole. Děti mě už s jásotem vítaly. Bylo vidět, jak se těší a tak jsme se rozjeli.

První zastavení bylo u rybníka. Vždyť jsme si toho o něm tolik povídali a proč to maminkám neukázat.

Nejdřív jsem rodiče přivítala, seznámila je s úkolem, který jsme chtěli splnit, co sledujeme a proč se zastavujeme právě zde. Upozornila jsem je a vyzvedla hlavně bezpečnost, kterou musíme dodržet, abychom se šťastně, ve zdraví, plni nových dojmů a vzpomínek vrátili zpět. Vybidla jsem je k tomu, aby ostych nechali ve vesnici a tak jako já, když přijdu mezi děti, zapoměli, že jsou dospělí a zahráli a zasoutěžili si s nimi, aby dětem nepokazili dnešní odpoledne, aby měly na co jejich děti vzpomínat. Bylo tomu tak, neboť nejen, že mi maminky všemožně pomohly při bezpečnosti i organizaci jak u rybníka, tak v samotném lese, ale samy se zapojily do soutěží s dětmi. Společně hrály hru ze hry "BINGO" na čaru, ta byla o ceny, pomáhaly při plnění úkolů na metodickém listu "Kde kdo bydlí, žije". Jak dbaly maminky, aby na žádné dítě nebylo zapomenuto. Zapojovaly se i ty nejmenší děti, ale chtěli plnit i ti školáci. Hezký zážitek jsme měli z toho, jak asi 65 letá babička plnila úkol, ve kterém šlo o přeskokání snožmo vzdálenosti 8-10 metrů s míčkem a kaštanem na dlani za obrovské podpory nejen svých vnuků. Babička se tomuto úkolu bránila, ale děti ji přesvědčily a ona úkol zvládla. V lese jsme plnili spoustu úkolů - hledali barvy, které podzim vymaloval, určovali a prohlíželi posedy myslivců, krmelce pro zvěř, pozorovali slepé rameno Dyje, sbírali domečky šnečku, přírodniny apod. Ale ani tady jsme nepřestali soutěžit. Shazovali jsme pyramidu z kelímku - kdo nejvíce shodí, řešili jsme otázky z oblasti přírody, které byly napsány na kartičkách. Děti kartičky vybíraly podle obrázků zvláště starší, zvláště mladší. Stouply si před maminky do řady a já jsem k nim přistupovala a četla otázku, dítě odpovídalo. Jaký byl údiv, když podotázka patřila mamince, a tak si znalosti osvojili také maminky a školáci. Zvláště dobré odpovědi - individuální zpěvy bez ostychu - jsme ocenili potleskem - i když tichým, vždyť v lese se nekřičí, nedělá hluk, to jsme již věděli. Když jsme maminkám řekli báseň o "Dýňáčkovi panáčkovi", kterou jsem pro tuto příležitost složila, tak si vzpomněly, zda-li není někde v lese. Tak jsme ho šli hledat. (Pečlivě ukrytého v tašce jsem ho tajně předala jedné mamince, která ho nenápadně před dětmi ukryla.)

Jaké bylo radostné shledání s ním, to nemusím ani připomínat. Jak slibovaly, že budou hodné. Hned však zalítovaly, že je škoda, že chlapec, který také neposlouchal s námi v lese nebyl.

Myslila jsem si, že už budou děti unavené, že už jim to stačí, ale když jsem maminkám, babičce a tetě děkovala za

to, že dětem dopřály prožít podzimní odpoledne v lese, byla jsem překvapena povzdechem "už domů!" Při rozloučení, když jsem maminkám řekla, že pokud se jim dnešní putování podzimní krajinou líbilo, mohli bychom to na jaře zopakovat, aby měly děti možnost podzim a jaro srovnávat, bylo s lítostí slyšet: "až na jaře, to je dlouho, zajdeme si někde i v zimě. Samotné se mi nechce. Ve skupině je to lepší." Přislíbily mi pomoc, aby všechna organizace nezůstala jenom na mně.

Večer, když jsem doma o všem přemýšlela (a já z toho byla opravdu unavena, ale převládá i příjemný dobrý pocit i když jsem si uvědomovala, že někde chybička byla, kterou musím, až to "PŘÍŠTĚ" bude, odstranit), už ve mě nebyl ten strach, se kterým jsem se do akce pouštěla, ale přistihla jsem se, že přemýšlím, co tedy uděláme v zimě. Vždyť u nás je kopeček jen malý, sníh se drží krátce, ledy rychle roztávají. A tak je mým velkým přáním, ať je velká zima, mizne jen to praštit, vždyť rybník dost velký je hned za vesnicí a tam se dá něco vymyslet.

Usínala jsem s pocitem díky těm maminkám, které umožnily dětem toto podzimní nedělní odpoledne prožít. Máme spolu s dětmi o čem povídat až do Vánoc.

Miroslava Průdková
učitelka MŠ Rakvice

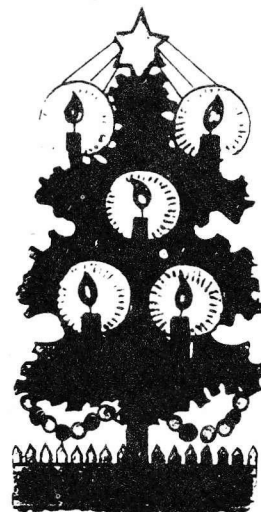

Vánoce

*Jmelí, zelené jmelí
bílé, bílé, chumelení.
Ozdobený stromeček
pro každého dáreček.
Vítáme Vás po roce
Vánoce, Vánoce, Vánoce.*

*Jmelí, zelené jmelí,
bílé, bílé chumelení.
Koledníci koledují
zvony slavně vyzvánějí.
Vítáme Vás po roce
Vánoce, Vánoce, Vánoce.*

Pohled vánoční

V některých, jakoby moderních rodinách, jak jejich děti začnou jen trochu vnímat okolní svět, už jim rodiče vysvětlují, že Ježíšek není, že dárky a stromeček připravují oni, protože jsou přesvědčeni, že se dítěti nemá lhát, ale vždy říkat pravda.

Že my starší nevěříme, že dárky nakládá Ježíšek, to snad každý uzná. Ale abychom přesvědčovali naše děti, že Ježíšek není, to bychom své děti ochudili o hodně krásného v jejich životě. Veškerý lidský duch je velmi malý, ať už patří dospělému nebo dítěti. Ve velikosti a nekonečnosti vesmíru se ztrácí jako to nejmňavější zrníčko písku. Ježíšek je a existuje, i když ho nevidíme a nemůžeme si na něho sáhnout. Ale můžeme si sáhnout na Lásku, Velkorysost, Věrnost? Nemůžeme a přesto to existuje a je to důležité pro náš život, aby byl krásný, plný

a veselý. Jak prázdný by byl náš život, kdyby nebyl Ježíšek, nebyla by žádná víra, žádná poezie, vůbec nic, co činí život snesitelným a svět dětství by byl o mnoho chudší a prázdnější. Jak rádi posloucháme a čteme pohádky, jak rádi věříme v dobro a spravedlnost. Nejdůležitější věci na světě a v životě pro nás zůstávají neviditelné. Vymyslet všechny zázraky světa nedokáže ani ten nejchytřejší člověk na světě. Jen víra a poezie a láska nám můžou poodhalit tajemství krásy tohoto světa.

Ježíšek žije a bude žít věčně. I za tisíc let bude tady a stále bude rozdávat radost dětem ve všech světadílech naší planety. Dál bude nositelem štěstí, míru, lásky a radosti i pro ty nejstarší.

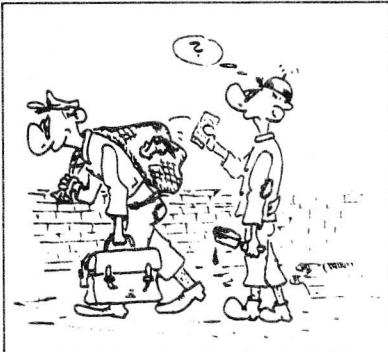
Zdeněk Pohl

Veselá kopa

Strejc Studňář byl zedník. Zedničil v dědině, ale jak se naskytla práce nekde venku, dál do domova, rád si přivydělal. Zbalil saky paky a ze strejcem Jaborským se vydávali do světa za obživou.

Jednou byli pozváni do Lanštorfa do statku postavit zítku. Stavěli, stavěli a už pátej deň jedli enom zelí. Ráno zelná polívka, vpoledně zelná polívka, večír zasej zelňačka, a tak se to opakovalo ze dňa na deň. Aj dyž je zelí zdravá strava, přece enom všeckýho moc je na škodu.

V pátek odpoledňa byla zídka hotová, zbývalo se v sobotu ráno srovnat a odebrat se k domovu, ale Studňář, jak býval mluvněj odepoleďňa nepromluvil, enom se mračil a pro sebe si brblal.

"Co ti přeletělo přez nos, néni s tebú rozumná řeč," ptá se ho Jaborskěj.

"Tobě to zelí neleží v břuchu? Tobě tá lakomá baba nevadí? Né, to já zas tak nenechám. Neco se musí vymyslet, já přece nejsu králík."

K večeru si strejc skočil k židovi, kúpil litr rumu a večír před spaním ho nalil do korýtky pro slepice, nasypal tam pšenice a šel spat.

Ráno, když se oba zedníci probudili, voněla v kuchyni zelná polívka. Strejc Studňář sedal spokojeně ke stolu, už mu nevadila ani zelná vůňa, protože zatím nezaslechl žádný kohůti zakokrhání, jak to mají títo ptáci po ránu ve zvyku. Rozhazoval úsměvy na všechny strany. Jak začala selka nosit na stůl, Studňář se zeptal.

"Panímámo, jak vám znášijú slepice?"

"Ná, dobře, chlapče, dobře. Su spokojená."

"Jak sem byl včera v dědině, u obchodu stál hlúček lidí s vašim doctorem a ten im povídal jak tady kolem dokola řadí slepičí mor a prej to už došlo až sem."

"Ježišmaria, všecko zlé od nás přeč. Nedej Bože, aby to sem došlo", zalomila rukama selka.

"Tady přestává všecka sranda. To když ty slepice dostanú a vlezú to aj na člověka, tak je s ním za pár dní amen. Ani dotknút se takovej slípký nesmíte. To mějte na paměti. Tak to říkal ten docthor", nepřestával Studňář.

"A jak se to pozná, že to ty slepice mají?"

"To prej nic na nich néni poznat, až najednú z ničeho nic se začnú potácet, padat na jednu stranu, přivírat oči a za chvíli je konec. Všecko se musí hned zakopat nebo spálit, aby se nikdo nenakazil. Šak podme se rači podívat, dokůť sme tady, když hospodáře nemáte doma. Čert nikdá nespí."

Selka odhodila vařejku a vylétěla z kuchyně, jak

dyby hořelo. Jaborskýmu pořád nešlo do palice o co tady ide, co Studňář chystá, ale znal ho a tak čekal, jak to všecko dopadne. Studňář šel pomali, enom sledoval, co bude selka dělat, až doběhne na zadní dvůr, kde byly slepice. Jak viděl, že začala lomit rukama, přidal do kroku.

"Ježišmaria, podívejte se, dyť oni snád' tú nemoc mají. Jak sa chud'ata přegulujú", bědovala selka a snažila se slepice postavit zas na nohy.

"Nedotýkejte se ich, dyť to můžete dostat taky, ženská bláznivá. Rychle doneste dva měchy, nahážem to všecko do nich a my to nekde v polách zakopeme. Budte ráda, že ste zdravá, šlak vem slepice, šak se nalíhnú další a bude zas dobře."

Dva měchy slepic odnášeli Studňář s Jaborským a spokojeně s penězma v kápčách se přez pole ubírali k Rakvicám. Když vysypali doma slepice z měchů, ty už pěkně cupitaly po dvoře, po moru nebylo ani památky.

Jednou taky hráli divadlo. Menovalo se to "Duchové noci." Už nevím z kerej hlavy to vyšlo a v kerej dědině se to událo, ale opravdu se to stalo. Na moju dušu.

Celý divadlo hráli enom dvá herci. Studňář a Jaborský. Jaborský byl u pokladny a Studňář čekal za oponou. Celý divadlo bylo založený na okně za jevištěm, celj strašidelnej děj byl na to okno zesumírovanej, to byla hlavní kulisa tejto zvláštní hry.

Diváci se hrnuli do sálu kerej susedil s hospodú až byl sál plnej. Nedivte se, tenkrát nebyla televiza a lidi se taky rádi bavili. Jaborskýho při pohledu na tolik lidí začalo mrazit v zádech, ale nasadil vážnej pohled, když procházel uličkú směrem k jevišti. Sál vid'a, že se neco děje ztichl a začal pleskat. Všeci se těšili až se opona rozhrne a duchové noci ovládnú jejich hříšný duše.

Jaborský dyž za sebú zatahl oponu, tak se ptal co včil, co s penězama, ale Studňář ho hned usměrnil.

"O nic se nestarej, na nic se už neptej, peníze strč za košelu a utíkej k domovu. Nikde se nezastavuj ani se neohlídej, já ich tady zdržím a potráduju za tebú."

Když obecenstvo zapleskalo znova, zazvónil Studňář na zvonec, kerej měl nachystanej pro uklidnění sálu a po třetím zvónění vyšel před oponu, odkád' oznamoval obecenstvu.

"Maličko uzříte mě, maličko neuzříte mě a protože teho druhýho bude víc, dobře se dívejte." Jak to dořekl, skočil za oponu a hned z okna ven a utíkal, co mu nohy stačily za dědinu do polí.

Po půlhodině čekání v sálu se první nedočkavci šli podívat na jeviště, proč se nic neděje, ale nenašli tam ani herců ani kulise ani peníze, enom otevřený okno prozrazovalo, kde se strašidla poděly. Poprask to byl velikej, ale nikdo nevěděl, ani jak se tí dvá menovali, ani odkůd' byli. A tí dvá si libovali a půl roku neměli zájem o prácu, paty z dědiny z opatrnosti rači nevystřkovali.

Zdeněk Pohl

ZVESELA DO NOVÉHO ROKU

Stalo se u Rakvicích

Soused si stěžoval sousedovi, že mu někdo u hospody ukradl už třetí kolo, že na nové nemá a stejně by už s novým kolem do hospody nejel, že by zase zmizelo hned první den, že by si nejráději složil něco ze starých dílů, jenom aby to do té hospody dojelo.

"Nejhlavnější je sehnat kostru a potom to další. Nevíš susede o nejaké? Možete byt pánská aj dámská. To je mně fuk."

"Poradit ti možu. Kostry, co vím, má Slávek Hajda. Běž tam a určitě si vybereš."

Soused, který není rodákem rakvickým, se hned vydal k Hajdom.

"Strejčku Hajdo, sused mě posílá za vama, že prej máte kostry. Já bych jednu potřeboval, hned bych vám ju zaplatil."

"A jakú chceš, chlapče, dámskú nebo pánskú?"

"Mně je to jedno. Enom když nejaká bude."

"Počkej chvílu, já si enom skočím dom pro klíče od márnice a půjdem."

Tu teprve nešťastník pochopil, že Hajda je rakvický hrobař a soused využit jeho zaujatosti pro nové kolo. Zahromoval a rychlým krokem se vydal směrem k domovu v naději, že souseda zastihne ještě před domem.

— — —

"Súsedko, jak se menuje tady to na zemi, co máte v kuchyni?" ptala se na návštěvě u sousedky jedna tetička v Rakvicích.

"No to je přece linoleum."

"Vidíte a já to slovo nevyřeknu dyby mě zlatem platil. Ať to zkúšám jak to zkúšám, dycky řeknu linoneum. Chcela bych si to taky kúpit do kuchyně, ale bójím se, že bych si udělala ostudu v tým obchodě, tak to rači nezkúšám. Vy to tak dobře říkáte, nešla byste to kúpit se mnú?"

"Co bych nešla. Stejně půjdu nakupovat, tak možem it spolem."

V obchodě se ptá prodavačka tetiček, co by si přály a tak pozvaná sousedka hned ze sebe vyhrkla.

"My chceme LINONUUM" a začervenala se jak ruže rozkvetlá.

— — —

"Pojedeme si kúpit mladý slepičky," povidala mně jednu moja žena a tak sme jeli. Mně je jedno jaký slípky na dvoře běhajú, enom dyž sú vajička, začal rozpravu rakvický občan v dolní hospodě.

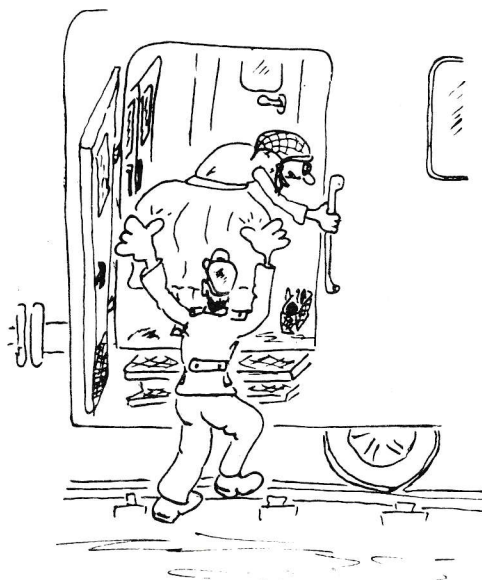
"Žena ich tam nacpala do dvouh mýchů a když ich potom domana dvoře vypustila, tak sem senemohl vynadivat. Všeckých deset bylo bilučkých jak obláček na nebi, enom červený hřebínky se im svitily na hlavičkách. Tak sem odhadoval, že to byl dobrej kup. Za měsícby mohly aj znášat, tak byly veliký. Spokojeně sem odešel na pivo a dyž sem se vrátil, postavil sem se uprostředka dvora, že se podívám na to naše nový ptactvo a co vám nevidím. Po dvoře se vám procházela slepica černá jak noc. Tož táto teda naše není, říkám si a hned sem držel v ruce toporo od motyky a jak sem byl z tej hospody rozehřítej, praskl sem ju přes krk, enom nožkama zatřepala. Otočím se a přede mnú zasej jedna černá slepica. Dostala svoje taky a tu se podívám na udírnu a z ní lezla další černá potvora, tak sem ju uťal taky. Jak sem do ni praskl, enom sez ni zaprášilo a tu mně to došlo. Já sem

deň před tým udil a udírnu sem nevymetl a ty slepice se tam popelily. Tři ležely tuhy na dvoře a ve mně by se krve nedořezal. Slepice sem rychle pozbíral a v zadu sem ich hodil susedovi do zahrady. Aj dyž byly na snědění, nelitoval sem. Žádná ztráta se nemohla vyrovnat temu, co by se stalo, kdyby do odhalila moja žena. Svedl sem to na potkánů a od tej doby si slepic na dvoře nevšímám, jejich barva mě nezajímá."

"Jak ty dráhy zdražily jizdný, tož se tá jejich ochota tak zlepšila, že mě povozily aj zadarmo", pochvalovala si jedna starší tetička z Rakvic.

"Představte si, co se mně nestalo. Totkaj sem jela do Zaječí a octla sem se až v Brně. Ně, že bych zasपालa, dyť na tú krátkú dobu ani zaspat nejde, ale dyž já vystupuju, tož protože mám strach, že s tech schodků spadnu, slízám důle zadačky a ten průvočí jak mě viděl, tož mě chcel pomoct a protože si myslel, že nastupuju, tož mě na každej zastávce zatlačil zpátky do vagónu, až sem stanicu po stanici dojela až do Brna. Eště že mě nechytl ten jejich revizor a nedal mně pokutu. Tož vám povídám, po první v životě sem jela vlakem zadarmo a su překvapená, jak sú tí ajzboňáci po tým zdražení ochotní, enom aby im to vydrželo nafurt."

Z rakvické košíkové

Mužstvo "mužů" Sokola Rakvice se v letošním roce opět účastní okresního přeboru v košíkové. Protože se v letošním roce přihlásilo do této soutěže 14 družstev a soutěž by byla velmi dlouhá a nákladná, byla mužstva rozdělena do dvou skupin podle loňských výsledků. Hrajeme proto okresní přebor II. třídy. Ve skupině máme družstva Židlochovic, Velkých Pavlovic, Valtic "B", Mor. Nové Vsi "B", SOU Mikulov a Hustopečí.

V současné době máme odehrány čtyři zápasy a naše úspěšnost je 50 procentní. Dvě vítězství a dvě porážky. Začínají se kladně projevovat letní tréninky na školních hřištích i dlouhodobá práce s mladými hráči. Proto na začátku u slůvka "mužstvo mužů" uvozovky. Nelze si totiž už představit základní sestavu bez tří hráčů, kteří budou ještě dva roky v

dorosteneckém věku. Jsou to Libor Pohanka, David Foldyna a Honza Suchánek.

Že má košíková v Rakvicích budoucnost je zřejmé i z toho, že se do sestavy začínají prosazovat, i když méně než by možná chtěli, Petr Kubišta a Miloš Studýnka. Další mladíci, kteří s námi začínají trénovat jsou Igor Švásta, Zdeněk Klíma a nadějný 14 letý Aleš Zemek z Podivína.

Od poloviny soutěže bychom měli nastupovat v nových dresech zelené barvy, které nám chtějí zakoupit dva sponzoři. Jsou to paní Vrbová z Podivína, majitelka restaurace Marta a pan Luboš Malinka, Domáci potřeby Rakvice.

Jménem všech členů oddílu košíkové přejeme nejen našim příznivcům, ale všem občanům "Veselé Vánoce a šťastný nový rok".
P. Suchánek

Fotbalový podzim v Rakvicích

V neděli 3. 12. 1995 se členové oddílu kopané TJ Sokol Rakvice sešli v Sokolovně, aby zhodnotili na výroční členské schůzi letošní výsledky. Největší pozornost byla upřena na podzimní část soutěží, v nichž jednotlivé týmy obstály takto:

Žáci, hrající základní soutěž, obsadili ve své skupině druhé místo, když získali stejně bodů, jako dosud vedoucí Sokol M. Žižkov. Z 9 zápasů 6x vyhráli (nejvýše 8:0 doma nad posledním S. Týncem), 2x remizovali a pouze 1x prohráli (doma 2:3 se Sokolem Ladaná). Na jaře se jistě vynasadí, aby ve své skupině zvítězili a mohli se střítnout o přebornický titul okresu Břeclav. Trenér Stanislav Chrástek vyzvedl hlavně pomoc p. Klimenta při zajištění dopravy k mistrovským zápasům.

Dorost, pod vedením Karla Blažka staršího, obsadil ve své skupině třetí místo se ztrátou 5 bodů na vedoucí Dynamo Valtice, s nímž doma remizoval 2:2. Další ztrátou doma byla remiza se Sokolem Břeží 0:0, po zcela jasné převaze po celý zápas. Jedinou porážkou pro naše dorostence skončil zápas v Mor. N. Vsi, kde naši po prohraném poločase 0:4 stačili pouze snížit na 3:4. Všichni dorostenci chtějí jarní kolo odehrát tak, aby příští sezonu se dorost objevil v okresním přeboru, neboť ve III. třídě mají pouze 9 soupeřů a na 4 volné neděle jen těžko shání soupeře.

"B" tým obsadil ve III. třídě předposlední 13. místo, když dokázal porazit pouze "B" tým Moravanu Lednice 3:2 a Sokol Bulhary 5:1. Remizu uhrál na hřišti Slovanu Břeclav v poměru 5:5 a tak bude muset na jaře hodně přidat, aby se ve III. třídě udržel.

Pro "A" tým skončila podzimní část soutěže nad očekávání dobře, neboť před zahájením mistrovských zápasů odešel od mužstva trenér Zdeněk Rampáček a na hostování odešli hráči Radek Rampáček (S. Šakvice do 30. 6. 1996), Danek Prudek (S. Vranovice do 30. 6. 1996), Vladimír Kučera (Slovan Břeclav do 31. 12. 1995) a Mirek Mikulíč (Slavoj V. Pavlovice do 30. 6. 1996). V průběhu podzimu se naopak na hostování podařilo získat Libora Damborského ze Sokola Zaječí (do 30. 6. 1996) a Slávka Kománka ze Slovanu Břeclav (do 31. 12. 1995). I díky jim skončili naši na 4. místě I. B skupiny C se ziskem 23 bodů, když 7x vyhráli, 2x remizovali a 4x prohráli. Zvláště dvě domácí prohry (1:3 se Sokolem Moutnice - nováčkem soutěže a 1:3 se Sokolem Měnín) trochu kalí radost nad

výkony rakvických hráčů. Věříme, že pod vedením Jaroslava Randy a za pomoci zkušeného hráče Tatranu Poštorná Stanislava Suského, který jako držitel trenérského kurzu III. třídy přislíbil pomoc při zimní přípravě, budou výsledky na jaře ještě lepší.

Bohužel zimní část přípravy v hale ZŠ Rakvice je omezena malým počtem hodin, které zbyly fotbalistům. Na celý oddíl, t. j. 50 hráčů, kteří chodí na tréninky, se dostalo pouze 6,5 hodiny týdně, přičemž na žáky zbylo pouze pondělní odpoledne a dorost se bude muset o halu podělit s dospělými. Proto bude nutno část zimní přípravy absolvovat i venku, což je podmíněno příznivými klimatickými podmínkami.

V rámci zimní přípravy budou dorostenci hrát na zimním turnaji v Mikulově, dospělí na zimním turnaji Slovanu Břeclav, kde budou obhajovat loňské prvenství.

Závěrem bych chtěl, jménem výboru oddílu kopané TJ Sokol Rakvice, poděkovat OÚ Rakvice za finanční pomoc, Ekoingstavu Rakvice za dopravu dorostenců, Janu Klimentovi za dopravu žáků a všem sponzorům za jejich pomoc při řešení ekonomické situace oddílu a všem příznivcům kopané za podporu při celoročním snažení rakvických fotbalistů.

za výbor oddílu kopané
Josef Mrkvica, předseda

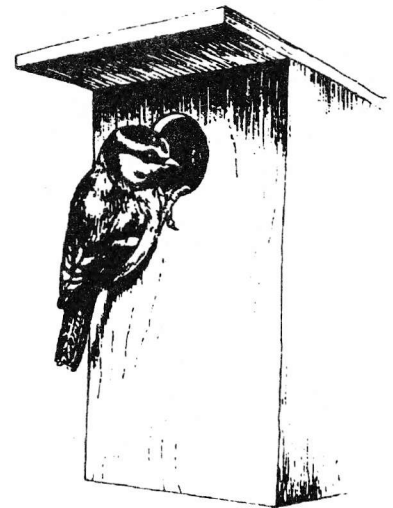

*Kam se ptáčku, kam schováš?
Pod okny zpívá meluzína,
sníh zafukuje ze všech stran.
Ptačí zpěv se nikde neozývá,
snad jenom křik černých vran.*

*Těžko je ptáčkům v tutodobu,
kdy mrazivé jsou dny i noci.
Jak mají nalézt něco k zobu,
když vše má mráz a zima v moci.*

*Zamrzla i píseň ptačí,
co v létě zněla v jásavém "áčku".
Umět zpívat - to k radosti nestačí,
když není dát co do zobáčku.*

Darmovzalová

kresba Václav Pišek

Ptačí budky se vyplatí

kresba Pavel Hrtus

Již naši předkové dovedli využívat ptactva k ochraně svých zahrad před škodlivým hmyzem. Cílevědomě lákali ptáky do zahrad a zahrádek prostřednictvím vyvěšených ptačích budek, vysazovali živé ploty a keře, jejichž bobulemi si ptáci zpestřovali jídelníček. Získávali tak užitečné pomocníky, kteří neúnavně sbírali různý hmyz, jeho housenky a larvy. Navíc jim zpříjemňovali práci svou přítomností a zpěvem.

Vždyť i jediný pár sýkorek koňader dokáže v péči o potomstvo pochytat neuvěřitelné množství hmyzu. Většinou hnízdí 2x v roce a za tu dobu spotřebuje denně každá asi 17 gramů larev a housenek, brouků a mušek. Za jeden rok to činí až 75 kg hmyzu z Vaší zahrady.

Sýkory navíc pečují o ovocné stromy i v zimě. V okolí budky, kde nocují posbírají 50-70% obalečů jabloňových. Před červitostí tak zachrání až 90% plodů. Další ptáci pak sbírají slimáky, drátovce, komáry, mšice a další škůdce.

V každé zahradě můžeme získat několik zdatných pomocníků, a to nejen v budkách, které s oblibou obsazují sýkory koňadry, modřinky, rehci domácí i zahradní, brhlíci i neméně užiteční polní vrabci. Volně na stromech a keřích pak také hnízdí pěnkavy, zvonci, zvonohlíci, stehlíci, pěnice černočelá, pokřovní a hnědokřídla. Stále je na co se dívat, čemu se divit.

Pokud se chcete obklopit těmito užitečnými pomocníky a ještě nemáte ani jednu budku, anebo Vám v té Vaší nic nezahnízdilo, je nejvyšší čas dát se do práce. Ptáci totiž nejraději obsazují budky vyvěšené v listopadu a prosinci. Přes zimu si na ně zvyknou, v některých i nocují a na jaře je pak obsadí.

Nevíte-li, jak má být ptačí budka velká, jaký má mít vletový otvor či jak ji pověsit, pak si stačí napsat o podrobný ilustrovaný návod na adresu: MOS - Společnost pro ochranu ptactva, P.O. BOX 65 P, 750 65 Přerov 2. Rádi Vám poradí a zdarma návod zašlou.

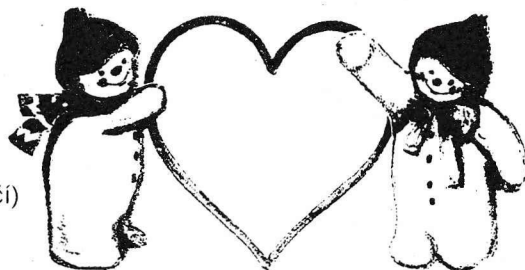
kresba Pavel Hrtus

Společenská kronika

Sňatky:

Hrdina Josef	- Křivánková Hana	(Zaječí - Šakvice)
Odehnal Petr	- Jílková Zdenka	(Medlov - Rakvice)
Průdek Václav	- Nachtigalová Zdeňka	(Přítluky - Rakvice)
Stratilík Marcel	- Tomková Miroslava	(Bystřice p.Host.-Zaječí)
Viskot Jan	- Malinkovičová Jana	(Podivín - Rakvice)

Láska je krásný srdce dar

Narozené děti:

Krejčí Zuzana	čp.	670
Peš Adam		129
Jarošová Kateřina		690
Marek Matouš		501
Průdková Renáta		745

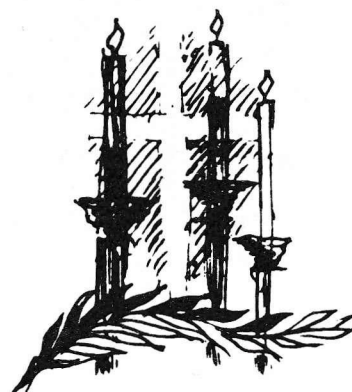

Rodičům blahopřejeme

Zemřeli:

Krůzová Marie	ve věku	90 let
Válek Karel		57 let

Člověk odejde, vzpomínky však zůstanou

Naši jubilanti

Občané 80 a víceletí

80 let	Veselá Marie Minaříková Božena * ✓Filípková Zdeňka Rampáčková Celestina Rampáčková Marie	Charvátová Ludmila Cabal Karel Polínková Ludmila Stodůlka František Kociánová Marie
81 let	Herzánová Františka Kamenská Františka Průdek František Průdek Jaroslav	Jílková Františka ✓Hřibová Josefa Rampáček Jaroslav ✓Hrdinová Krista
82 let	Blažek Karel Burianová Adéla Foukalová Marie	Kamenská Marie ✓Kamenský Miloslav Minaříková Vlasta
83 let	Hajdová Františka Hrdinová Hedvika	Stehlíková Hedvika
84 let	Hanáčková Markéta Cichrová Anděla Malinová Marie Machačová Anežka Průdková Žofie	Kamenská Cecílie Richter Ladislav ✓Nečas Antonín ✓Vajbarová Adéla
85 let	Bednaříková Božena Nečasová Marie Herzánové Žofie	✓Ferbar Antonín Pohanková Růžena
86 let	Průdková Anežka ✓JUDr. Režný Hubert	Režná Eva
87 let	✓Lukeš Jan ✓Veselý Jaroslav	Průdková Marie
88 let	Filípková Božena	Janošek Josef

89 let	Filípek Ferdinand Peš Josef Jiříčková Marie	Horáčková Růžena Straková Marta
90 let	✓Jáchymková Helena Ničová Marie	Hrdinová Marie ✓Průdková Julie
91 let	Filípková Marie	✓Heraufová Božena
92 let	Minaříková Filomena Nečasová Marie	Rozsypalová Marie
93 let	Říhová Bohumila	

Všem přejeme zdraví a klidné stráží.

Marie Darmovzalová

Vážení čtenáři,

po celý rok jsme se v Rakvickém zpravodaji snažili Vás informovat o dění v Rakvicích i o jejich historii, popřípadě jsme se Vás svými příspěvky snažili i pobavit, popřípadě potěšit. Dělalí jsme to rádi. Věříme, že i nadále zůstanete našimi společníky. Při vydání posledního čísla letošního zpravodaje Vám přejeme šťastné prožití vánočních svátků a do roku 1996 vám přejeme zdraví, pracovní úspěchy a štěstí.

redakční rada

